

බ්‍රිතාන්‍යයන් යටතේ වතු වගා ව්‍යාපාරය තුළ ශ්‍රී ලාංකික ශ්‍රම දායකත්වය පිළිබඳ විමසුමක්

එච්. එච්. එන්. එස්. හේවාසන්, ඉතිහාස අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

H.H.N.S. Hewawasan, Department of History, University of Kelaniya

මෙම අධ්‍යයනයේ පරමාර්ථය වනුයේ බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිත පාලන කාලය තුළදී ආරම්භ කරන ලද වාණිජ හෝග ව්‍යාපාරයට ශ්‍රී ලාංකික ශ්‍රමිකයන් කෙතෙක් දුරට සම්බන්ධ වූයේ ද යන්න විමසා බැලීමයි.

කෝල්බෲක් - කැමරන් කොමිසමේ අවශ්‍යතාවය වූයේ මෙරට පැවති මධ්‍යකාලීන ආර්ථික සමාජ ව්‍යුහය වෙනස් කොට ධනවාදී අර්ථ ක්‍රමයක් ශ්‍රී ලංකාවට හඳුන්වා දීමය. වාණිජ හෝග වගාව ආරම්භ කිරීම තුළින් ධනවාදී අර්ථ ක්‍රමයක් මෙරටට හඳුන්වා දෙනු ලැබීය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සේවයේ යෙදී සිටි බ්‍රිතාන්‍ය නිලධාරීන් හට පෞද්ගලික ව්‍යවසායකයන් ලෙස ආර්ථික කටයුතුවලට පිවිසීමේ අවස්ථාව හිමිවිය. ලංකාවේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුකරුගේ සිට සුළු නිලධාරියා දක්වා වූ පිරිස වැවිලිකරුවන් වූයේ කෝල්බෲක් යෝජනාවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය.

අතීතයේ පටන් ලක්දිව කුරුඳු වෙළඳාම පැවතුනද සෘජුවම අපනයනය පදනම් කරගත් වතු ආර්ථිකයට පදනම වැටුනේ කෝපි වගාව තුළිනි. බ්‍රිතාන්‍යයන් උඩරට ප්‍රදේශ සඳහා මහා මාර්ග හා දුම්රිය මාර්ග ඉදි කිරීම, යුරෝපීයයන් හා ස්වදේශිකයන් සඳහා ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ දී තිබූ බාධා ඉවත් කිරීම, මෙන්ම වගාවන් සඳහා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය හිමිවීමද කෝපි වගාවේ වර්ධනයට හේතු විය. එසේම කෝල්බෲක් කොමිසමේ යෝජනා අනුව නිදහස් ශ්‍රමයට හා රටේ ආර්ථික දියුණුවට බාධාවක් සේ සලකා රාජකාරී ක්‍රමය අවලංගු කිරීමටද තීරණය විය.

වතු වගාව ආරම්භ වූ අවධියේ සිටම වැවිලිකරුවන් මුහුණ දුන් ගැටළුව වූයේ සේවය සඳහා ශ්‍රමිකයන් සපයා ගැනීමය. බොහෝ උඩරටයන් සතුව තම යැපීම සඳහා ප්‍රමාණවත් වගා කළ හැකි ඉඩමක් පැවති යෙන් ඔවුහු වතු වල සේවයට යාම ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එහෙත් බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ අදහස වූයේ අලසකම හා ආර්ථික පෙළඹවීමක් නොමැතිකම හේතුවෙන් සිංහලයන් වතු වල සේවයට නොපැමිණී බවය. කෙසේ වුවද දකුණු ඉන්දියාවෙන් ශ්‍රමිකයන් ගෙන්වා ගැනීම තුළින් වැවිලි කර්මාන්තයේ ශ්‍රමික ගැටළුව විසඳනු ලැබීය.

මුල් අවධියේ පටන්ම උඩරටයන් තම ගෙවතු වල කෝපි වගා කිරීම තුළින් ආදායම් ඉපැයූහ. 1857 දී අපනයනය කරන ලද කෝපිවලින් වැඩි කොටස ගැමි නිෂ්පාදනයන්ය. 1866 අංක 05 දරණ ආඥා පනත යටතේ ධාන්‍ය බදු නොගෙවන ඉඩම්වලින් හිඟ බදු අයකර ගැනීම සඳහා කුඹුරු ඉඩම් අයත් කර ගැනීම මෙන්ම විකිනීමටද රජයට බලය හිමිවිය. ගොවීහු බොහෝ විට බදු ගෙවන ලද්දේ සිය කෝපිවලින් ලද ආදායමෙනි. එහෙත් කෝපි වගාවේ පරිහානිය හේතුවෙන් ධාන්‍ය බදු ගෙවා ගත නොහැකි වූයෙන් ගොවීන්ට කුඹුරු ඉඩම් අහිමි වී ගියේය. කිසිදු යැපීම මාර්ගයක් නොමැති හෙයින් මධ්‍යම පළාතේ ගොවීහු වතු වල කම්කරුවන් ලෙස සේවයට පැමිණියහ. එහෙත් ඒ නේවාසික කම්කරුවන් ලෙස නොවීය. නමුත් තේ වගාවේ ව්‍යාප්තියත් සමඟ 1880 දී පමණ වතු වල නේවාසික සිංහල ශ්‍රමික සංඛ්‍යාව වර්ධනය විය. බ්‍රිතාන්‍ය ලේඛකයන්ගේ වාර්තා අනුව මෙම ශ්‍රමික ගැටළුව සම්බන්ධව පවත්නා විවිධ අදහස් විමසා බැලීම මෙම පර්යේෂණය තුළින් අපේක්ෂිතය.